

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3789/2024
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милица Видић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице „Сремска Митровица“ из Сремске Митровице, чији је пуномоћник Биљана Коцан, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1235/24 од 05.09.2024. године, у седници одржаној 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1235/24 од 05.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1235/24 од 05.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1235/24 од 05.09.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Сремској Митровци П1 161/22 од 18.01.2024. године, којом је обавезана тужена да тужили на име накнаде штете исплати 18.550,00 динара са законском затезном каматом од 02.03.2022. године до исплате, као и да јој накнади трошкове поступка од 97.534,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, на основу члана 404. ЗПП, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је, на основу члана 170. став 1. Закона о облигационим односима, о одговорности тужене за штету причињену тужиљи неправилним радом запосленог у рачуноводству тужене. Питање постојања основа одговорности послодавца за неправилан рад запосленог на раду условљено је околностима сваког конкретnog случаја, па имајући у виду утврђене чињенице и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоје правна питања због којих би било оправдано одлучити о изјављеној ревизији као о посебној.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучио као у ставу првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа ревизија је увек дозвољена по члану 441. ЗПП, у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У имовинскоправним споровима из радног односа меродаван је општи режим из одредбе члана 403. став 3. ЗПП, по коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 03.06.2022. године, вредност предмета спора је 18.550,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**